

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Udrag fra En liden Vandrebog

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En liden Vandrebog", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 228. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-idm140299310907712/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

str.7-9 som en luthersk tildigtning? Str.7 rummer almindelig livsvisdom, som katolske og lutheranere kan være fælles om. Anderledes ligger landet i str.8, hvor tanken om at gøre tjeneste i verden kan ligne den lutherske kaldstanke, ligesom kendskabet til Guds Søn som forudsætning for Guds nåde lyder reformatorisk. Men også i den mørke middelalder – eller den lyse middelalder, for at tale med Pil Dahlerup – var der vel nogen, der vidste om Matt.7,23 og 25,12, hvor Guds Søn afviser mennesker med ordene: »Jeg kender jer ikke!« og ud fra disse ord kunne digte str.8,3-4. Hvis der med tjeneste i verden menes eftertænkelse af og meditation over Vorherres pine og et heraf inspireret levned, ville str.8 kunne udledes af en katolsk bøn i Anna Brades bønnebog (MIDB II 101,11ff), der med denne afslutning tillige rummer hele str.9:

«.the skullæ tha følge hanum (Gud).. som theris kærteste fædher.. til ewynneligh hymmerigis glæde, som tha skal være theris rætte fæderne landh, oc ther skullæ the glædes meth alt hymmerigis herskaph, eefor vden ænde.. thet wnnæ oss allæ sammen gudh fader oc søn oc then hellighe andh Amen..« (MIDB II 102,4-10).

Tanken om at tjene Gud kan også udtrykkes med direkte anvendelse af ordet »tjeneste«, endda i en sammenhæng, hvori indgår både Kristi kors (jf. str.4,1), Kristi blod, der aftøer vore synder (jf. 4,5-6), og en bøn om beskyttelse mod djævelen (jf. 3,3-4 og 4,3). Og tjenesten skal ligesom i str.8,1-2 vare til min dødstime (7,3-6). Og i døden skal ikke djævelen, men Gud tage hånd om min sjæl (jf. 9,3):

«. iec beder thik for thet hellige kors dygd.. och for thit hellige blodh som vore synder aff towde, miskund mik och værne mik aff dieffuelsens voldh .. och lad mik stadælig bliffue i thin teniste til myn döz time, och i doden hielp mik thet dieffuelen fonger ey makt heller vold ower myn siæl som thu meth thet dyre blodh løstæ. Amen.« (MIDB I 77,15-22).

Hvis DV har haft en funktion som julesang, er det vel ikke irrelevant at henvise til en bøn til juledag i det middelalderlige